

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 13b og 31a i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 ⁽¹⁾ af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF ⁽²⁾ om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1042/2013 ⁽³⁾ af 7. oktober 2013 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 for så vidt angår leveringsstedet for ydelser, fortolkes således, at datacentertjenesteydelser af den art, som ligger til grund for hovedsagen, hvor en erhvervsdrivende tilbyder sine kunder kabinetter til anbringelse af servere, som befinder sig i et datacenter, inklusive accessoriske ydelser, anses for udlejning af en fast ejendom?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal artikel 47 i momsdirektiv 2006/112/EF og artikel 31a i den førnævnte gennemførelsesforordning alligevel fortolkes således, at en datacentertjenesteydelse af den art, som ligger til grund for hovedsagen, skal anses for en tjenesteydelse i forbindelse med en fast ejendom, hvis leveringssted er det sted, hvor ejendommen er beliggende?

⁽¹⁾ EUT 2011, L 77, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

⁽³⁾ EUT 2013, L 284, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour du travail de Liège (Belgien) den 18. marts 2019 — B mod Centre public d'action sociale de Liège (CPAS)

(Sag C-233/19)

(2019/C 164/42)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour du travail de Liège

Parter i hovedsagen

Sagsøger: B

Sagsøgt: Centre public d'action sociale de Liège (CPAS)

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 5 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold ⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 19, stk. 2, og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og dette direktivs artikel 14, stk. 1, litra b), sammenholdt med dommen i sag C-562/13, der blev afsagt den 18. december 2014 af Domstolens Store Afdeling, fortolkes således, at et retsmiddel, der er bragt i anvendelse til prøvelse af en afgørelse, hvorved en tredjelandsstatsborger, der lider af en alvorlig sygdom, pålægges at forlade en medlemsstats område, har opsættende virkning, idet den, der anvender retsmidlet, har gjort gældende, at fuldbyrdelsen af denne afgørelse kan udsætte vedkommende for en alvorlig risiko for alvorlig og uafvendelig forværring af den pågældendes helbred,

-
- uden at det er fornødent at foretage en vurdering af retsmidlet, idet den blotte indgivelse af dette er tilstrækkeligt til at suspendere fuldbyrdelsen af afgørelsen om udsendelse,
 - eller skal der foretages en begrænset kontrol af, hvorvidt der foreligger et rimeligt begrundet klagepunkt eller manglende opfyldelse af betingelserne for realitetsbehandling, eller at søgsmålet for Conseil du contentieux des étrangers (domstol i udlænderretlige sager) er åbenbart ugrundet,
 - eller kræves der en tilbundsående prøvelse fra arbejdsretternes side for at afgøre, om fuldbyrdelsen af denne afgørelse kan betyde, at den, der anvender retsmidlet, udsættes for en alvorlig risiko for alvorlig og uafvendelig forværring af sit helbred?

(¹) EUT 2008, L 348, s. 98.
